

uden at erlægge noget Bederlag derfor. Jeg seer da ikke, at der er Noget til Hinder for, at man bruger det i Skolerne som Skrivepapir, at man lader Børnene øve sig derpaa og, naar det er skrevet fuldt, leverer det tilbage og beder om at faae nye Ark at skrive paa. Jeg seer virkelig ikke, hvad man skulde kunne indvende mod denne nye Maade, at forsyne Skolerne med Skrivebøger paa, hvis Forslaget under Nr. 9 gik igjennem. Der er vel af Mindretallet under Nr. 10 stillet et Forslag om, at der skal erlægges en Kjendelse af 4 Skilling for hvert Stykke Papir, der ombyttes; men selv denne synes mig meget liden, naar det er et dyrt Stykke Stempelpapir, maastee for flere hundrede Rigsdaler. Jeg tør nu just ikke sige, om det staaer os i 4 §, men under alle Omstændigheder er det meget dyrt Papir, og jeg vil derfor ikke kunne Andet end paa det Bestemteste fraraade det under Nr. 9 stillede Forslag. Man kan være saa sikker paa, at naar man flaaer Døren op paa vid Gab for Misbrug, ville de ikke unblade at indfinde sig; de ville nok komme.

Hvad Forslaget under Nr. 11 angaaer, da ere jo her første Gang Sognefogderne indførte i Embedsmændenes Række; det er første Gang, at der er givet dem den Stilling, at de ved deres Underskrift skulle kunne attestere det stemplede Papir. Saavidt jeg kjender denne Klasse af høist agtværdige Mænd, vil der blandt dem findes Mange, der staae paa et saadant Udviklingsstrin, at det efter min Mening vilde være urigtigt at overlade denne Forretning til dem; thi naar det befaantes, at de havde begaaet Feil, og man som Følge deraf vilde drage dem til Ansvar, ja, saa vilde hele den anden Side træde frem, saa vilde man sige: Det er jo kun Almuesfolk; man kan ikke tage det saa strengt med dem, isald de ikke rigtigt skulde have opfattet Lovens Bestemmelser. Jeg troer derfor, at det vilde være forbundet med endeel Betænkelighed, om det under Nr. 11 stillede Forslag blev vedtaget.

Tscherning: Jeg vilde have gjort den samme Bemærkning med Hensyn til den Scala, som her er opstillet, at naar den blev antagen,

som vist er ønskeligt, saa behøvedes der ikke de mange Classer, saa kunde man ligesom ved Møntsystemet indføre en passende Inddeling, hvorved man vilde være istand til at erlægge enhver Værdi for stemplet Papir. Jeg vil forøvrigt bede om, at man, naar man seer paa disse Scalaer for stemplet Papir, altid vil tænke paa dem, som elste en Stempelpapirsaugift og hade en Indtægtsffat. Man tager f. Ex. en stakkels Mand, som trænger til et Laan, f. Ex. paa 18,000 Rd., og vil, at han, fordi han er i Trang, skal betale 120 Rd., hvorimod man græder over, at den, der har 18,000 Rd.s Indtægt, deraf skal erlægge et Par hundrede Rigsdaler som et Slags Glædesyttring over sin Indtægt; saadan er det; man flaaer det Skind, der er ømt isorveien, og det er naturligvis fornøjetligt; thi derved undgaaer man saa længe som muligt den forhadte Indkomstffat; hold fast paa Stempelskatten og kom ikke til Indkomstffatten, tag der, hvor der er Trang, men tag for Himlens Skyld ikke der, hvor der kan undværes Noget! Jeg skal forfølge denne Tanke, saalænge jeg kan, fordi det er en af de ulykkeligste Tilstande i Samfundet, at man klynger sig fast ved gamle, flette Maalestøffe for Skatter og altid griber dybere der, hvor man seer, at der ikke er Midler, men Omsætning tilstede, hvorimod man frygter for at see hen til de Steder, hvor Midlerne ere til at give Noget; see bestandig paa denne Stempellov og see tillige paa det Salt, den Fattige spiser, som man altid gjerne vil beskatte.

Jeg troer, at den ærede Minister ikke har ganske Ret, naar han har saa meget imod Forslaget under Nr. 3, som angaaer de løse Stempelmærker, thi det er ikke noget aldeles Nyt. Jeg troer, at man har Urret her, naar man mener, at det kun bruges i England og først er benyttet der; jeg skulde tage meget feil, om ikke allerede Stempelmærker for længere Tid tilbage have været anvendte i Østerrig, og det er et Land, som i det Slags Sager i Almindelighed er forsigtig; jeg troer derfor, at man maastee ogsaa deraf vilde kunne indhente Oplysninger om Brugen af disse Mærker og blive mindre angstelig i saa Henseende. Derimod giver jeg Ministeren fuldkommen Ret i,